

SKAITYKITE LAIKO ŽENKLUS – „GERIAU NEMATYTI, GERIAU NEGIRDĖTI ?“

1. Pažiūrėkime temą pristatantį filmuką.
2. Susipažinkime su mėnesio tema (galima panaudoti pateiktas skaidres):
 - a. Esate palaiminti, nes jūsų akys mato ir ausys girdi tai, ką senieji pranašai troško matyti ir girdėti. Taip Jėzus kalbėjo savo mokiniams. **Jis kvietė juos matyti, jausti, girdėti ir atsiliepti. Dievas nuolat prabyla savo Bažnyčiai, kalba su atskirais tikinčiaisiais.** Per Šventąjį Raštą mus pasiekiantis Jo žodis yra tai, ką Dievas nori pasakyti apie save, apie mus, apie šio pasaulio istoriją, savo išganymo užmojų ir vykstančią kovą. Jis kalba visai Bažnyčiai, o ji įdėmiai klausosi Jo žodžio šiandien, kaip ir Vatikano II Susirinkimo, Vyskupų sinodų ar kitų susirinkimų metu. Apreiškimo knygoje skaitome, kad Jis kalbėjo septynioms Azijos Bažnyčioms. Panašiai šiandien Dievas kalba parapijose, įvairiose bendruomenėse. Dievas kalba ir mums, kiekvienam unikaliu būdu, nes mus puikiai pažįsta. Jo kalbėjimą galime vadinti Jo vedimu, planu mano gyvenimui ar mano pašaukimo istorija.
 - b. Vatikano II Susirinkimo dokumentuose sakoma, kad Bažnyčia skaito laiko ženklus, mato šio pasaulio viltis, džiaugsmus, bet taip pat ir kančias bei žaizdas. Dievas suteikia Bažnyčiai ir kiekvienam pakrikštytajam ypatingą malonę ne tik išgirsti ir pamatyti, bet ir atsiliepti į tai, ką girdime ir matome. Dievas atkreipia Bažnyčios žvilgsnį į tam tikras žaizdas: išnaudojimą, karą, nepagarbą žmogaus orumui ir kt. Dievas davė mums laisvą valią ir protą, nes nori, kad matydami laiko ženklus atsilieptume į juos, atsižveglėtume į juos priimdami sprendimus. Ar šloviname Dievą matydami Jo siunčiamus gerus ir skaudžius ženklus? Gal norime matyti tik tai, kas mus paguodžia ir teikia džiaugsmą? O gal Dievas mus kviečia kovoti, kviečia pasiaukoti? **Kartais apsisprendžiame geriau negirdėti, nematyti, bet ar tada tikrai nesame atsakingi?** Peteris Kreeftas* nurodo septynias sritis, kuriose reikia ieškoti pagalbos, stengiantis atpažinti Dievo valią. Tai 1) Šventasis Raštas, 2) Bažnyčios mokymas, 3) žmogaus protas (kurį Dievas sukūrė), 4) tam tikra situacija ar aplinkybės (kurias Dievo Apvaizda valdo), 5) sąžinė, mūsų įgimtas tiesos ir neteisingumo pajautimas, 6) mūsų individualūs, asmeniniai polinkiai, troškimai ar instinktai ir 7) malda. Tik klausimas: ar noriu išgirsti, ką Viešpats man sako?
 - c. Viename palyginime Jėzus sakė, kad žmonės dažnai nereaguoja į ženklus, kuriuos jiems duoda Viešpats: „Mes jums grojome, o jūs nešokote...“ (Lk 7, 32). Taigi ar aš esu atidus/-i Jo žodžiui, Jo raginimui, kad jis šiandien, šiuo metu ir šioje erdvėje būtų veiksmingas? Kai kurie mūsų matomi dalykai skatina prisiminti Dievo gėrį, pasidžiaugti tuo, ką Dievas šiandien daro atnaujindamas Bažnyčią. Kiti dalykai, kuriuos Dievas leidžia pastebėti, kelia skausmą – tai žmonių susiskaldymas, vargas ir skurdas. Mes linkę slėptis nuo tų ženklų, kurie kviečia mus padėti kitiems. Dievas gali mane kviešti „paliesti“ konkretaus asmens, konkrečios šeimos, bendruomenės, parapijos ar institucijos žaizdas. Dievas nori išgydyti kai kurias žmonių žaizdas per mane. Ar aš esu geras samarietis? Ar aš matau ir reaguuju? „Šv. Augustino žymusis moto „Mylėk Dievą ir [tada] daryk, ką nori“ iliustruoja šią tradiciją. Kitais žodžiais tariant, **jeigu tu iš tikrųjų myli Dievą ir jo valią, tai darydamas ką tu pats nori, iš tikrųjų vykdysi tai, ko nori Dievas.** <...> **Manau, jis nori, kad mes įsiklausytume į savo širdį...** Aš nesakau, jog mūsų širdys yra neklystančios, ar kad klausant širdies balso pateisinamas nuodėmingas elgesys. Aš taip pat nesakau, kad reikia klausytis tik širdies. Bet Dievas yra tas, kuris sukūrė mūsų širdis – dvasines širdis su troškimais ir norais, kaip ir fizines širdis su aorta ir vožtuvais. Taigi ir širdimi verta pasikliauti, net jei ji paveikta nuodėmės ir klystanti. **Jeigu širdis myli Dievą, jos verta klausytis. Jeigu nemyli, tada iš tikrųjų nelabai ir rūpi atskirti Dievo valią**“ (Peteris Kreeftas *).
3. *Apmąstykite popiežiaus Pranciškaus kalbos kunigams, pašvęstiesiems, seminaristams ištrauką. Kauno arkikatedra, 2018 m. rugsėjo mėn. 23 d.*

Pirmiausia, prieš pakviesdamas mus viltis, Paulius tris kartus pamini žodį „dejuoja“: dejuoja kūrinių, dejuoja žmonės, dejuoja Dvasia mumyse (plg. Rom 8, 22–23. 26). Dejuojama dėl sugedimo vergovės ilgentis pilnatvės. Šiandien būtų gera savęs paklausti, ar mumyse yra ta dejonė, ar priešingai, mūsų kūnuose jau niekas nebedejuoja, nebesilgi gyvojo Dievo? Kaip sakė jūsų vyskupas, „nebejuočiame džiauğsmo nei maldoje, nei bendruomeniniame gyvenime“. Kai ištroškusi elnė baubdama ieško vandens, taip ir mes turėtume ieškoti Dievo gelmių, jo tiesos ir grožio. Brangieji, mes nesame „Dievo funkcionieriai“! Galbūt gerovės visuomenė mus persotino, perpildė paslaugų bei gėrybių... Ir galiausiai nuo visko apsunkome būdami pilni niekio; gal tai mus apsvaigina ar atpalaiduoja, tačiau mūsų nepripildo. <...> **Turime puoselėti Dievo troškimą, kaip rašė šventasis Kryžiaus Jonas: „Stenkis būti uolus maldoje, neapleisdamas jos net išorinio užimtumo metu. Ar valgydamas, ar gerdamas, kalbėdamasis su kitais ar ką kita darydamas, visada trokšk Dievo ir širdimi būk prie Jo prisirišęs“ (Patarimai siekiant tobulumo, 9b).**

Ši dejonė taip pat kyla kontempliuojant mus supantį pasaulį. Tai pilnatvės šauksmas, kylantis dėl mūsų vargingiausiųjų brolių nepatenkintų poreikių, dėl jaunuolių, stokojančių gyvenimo prasmės, dėl senolių vienišumo ir piktnaudžiavimo kūrinių. Tai dejonė, siekianti sutelkti pastangas, idant paveiktume savo tautos, savo miesto įvykius ne darydami grupinį spaudimą ar rodydami galią, bet tarnaudami bendrajam gėriui. Mūsų tautos šauksmas turi mus jaudinti kaip Mozę, kuriam Dievas iš degančio krūmo apreiškė savo tautos kentėjimus (Iš 3, 9). **Dievo balso klausymasis maldoje mus įgalina pamatyti, išgirsti, pažinti kitų skausmą, idant galėtume juos išlaisvinti.** Tačiau taip pat turime jaudintis, kai mūsų tauta nustoja dejuoti, paliauja ieškoti troškulį malšinančio vandens. Tai momentas, kai reikia įžvelgti, kas užslopina mūsų tautos balsą.

4. Apmąstykite **Šventojo Rašto ištrauką (Jn 20, 24–31):**

*Vieno iš dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo su jais, kai Jėzus buvo atėjęs. Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu jo šono – netikėsiu.“ Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ Paskui kreipėsi į Tomą: „Įleisk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; jau nebebūk netikintis – būk tikintis“. Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas“! Jėzus jam ir sako: „**Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!**“*

Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugel kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą.

5. Apmąstykite asmeniškai arba grupelėje pasidalinkime **šiais klausimais:**

- a. Kokius šių dienų laiko ženklus atpažįstu savo aplinkoje? Bažnyčioje? Pasaulyje?
- b. Kokias būdais Dievas labiausiai prakalba man? Kas padeda pažinti Jo valią?
- c. Koku būdu Šventasis Raštas galėtų man padėti matyti Dievo darbus ne tik prieš 2000 metų, bet ir dabar?

6. Turėdami galimybę pasižiūrėkime **vaizdo įrašą.**

7. **Melskimės** popiežiaus ir vyskupijos paskelbta mėnesio intencija, užbaikime susitikimą malda.

Melskimės, kad kiekviena šalis imtųsi būtinų priemonių užtikrinti vaikų, ypač kenčiančių, ateitį (B).

Melskimės, kad Šventoji Dvasia atvertų akis ir širdis matyti Dievo siunčiamus laiko ženklus ir atsakingai atsiliepti į juos.

8. **Paklauskime giesmės.**

9. Norėdami pasigilinti į šią temą asmeniškai **paskaitykite:**

- a. *Peter Kreeft. Dievo valia ir mūsų pasirinkimai. 2013 m. rugpjūčio 9 d.,:

<http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2007-08-03-peter-kreeft-dievo-valia-ir-musu-pasirinkimai/4394>

- b. Viešpats nenori, kad būtume bailūs. Apie drąsą skelbti Gerąją naujieną pokalbis su Michelle Moran. Artuma, 2019 /5

Kauno arkivyskupijos sielovados projektas

pastoracija@kaunoarkivyskupija.lt